

ב"ה

א. טַכְרֵב

צ. ז. וְסֵרְמָן

סִפְרֵינוּ

חֵלְקֵי רֵאשִׁוֹן

הוֹצָאָה אַחַת עֶשְׂרֵה

חֻצֵתק וְחוֹכֵס לַאיִנטֵרְנֵט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ז

ה ו צ א ת

המרכז לעניני חנוך

ברוקלין, נ. י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת תשל"ג לפ"ק

H. V. VASSERMAN

A. THOROV

Part 1,

ELEVENTH EDITION

SIFREINU

Printed in U. S. A.

Copyright 1973 by

MERKOS L'INYONEI CHINUCH

770 EASTERN PARKWAY

Brooklyn 13, N. Y.

קמן משיווע לדבר אכיו מלמדו ...

בְּרִכּוֹת הַסְּעֵדָה לַיְלָדִים קְטַנִּים

נוטלים את הידים קודם הסעודה ומברכים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
אשר קדשנו במצותיו, ואננו על נטילת
ידיים:

קודם שאוכלים את הלחם מברכים
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
המוציא לחם מן הארץ:

אחר אכלם לחם
ברוך רחמנא. אלהנא. מלקא דעלמא
ברא, דהאי שיקא:

**בְּרִיאַת שְׁמַע עַל הַמִּסָּה
לַיְלָדִים קְטַנִּים**

שמע ישראל, יי אלהים, יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתקם את יי אלהיה בקל לקבה
ובקל נפשך ובקל מארה: והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום על לקבה:
ושונתם לבנה ודברתם עם בשבתה בבית
ובלבתה בדרך, ובשבתה ובקומה: וקשרתם
לאות על ידה, והיו למסמט בין עינה:
ובתבתם על קוונות ביתה ובשערה:
קנה אפקיד רוחי סהיה אותי יי
אל אמת:

בְּרִכּוֹת הַבֶּקָר לַיְלָדִים קְטַנִּים

מורה אני לפנה, מלך הי וקיים,
שהתנרת בי נשמתו בהמלה רבה
אמינה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו, ואננו
על נטילת ידיים:

תורה אנה לנו כשה, בורשה קהלת בעקב:
(לעיים: ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו, ואננו
על מצות ציצת:)

שמע ישראל, יי אלהים, יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתקם את יי אלהיה בקל לקבה ובקל
נפשך ובקל מארה: והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוה היום על לקבה: ושונתם
לבנה ודברתם עם בשבתה בבית
ובלבתה בדרך, ובשבתה ובקומה: וקשרתם
לאות על ידה, והיו למסמט בין עינה:
ובתבתם על קוונות ביתה ובשערה:

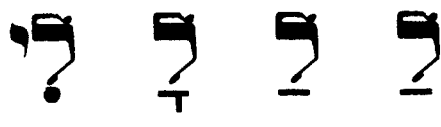
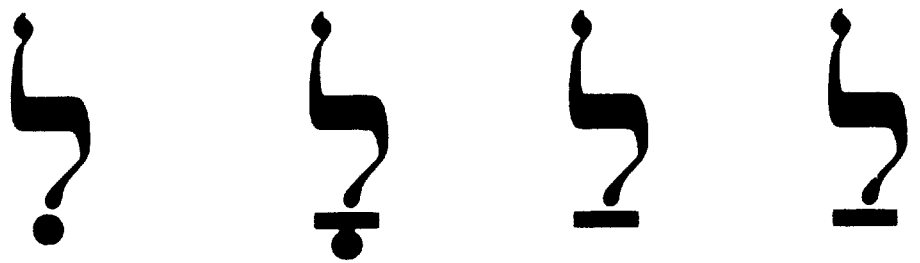
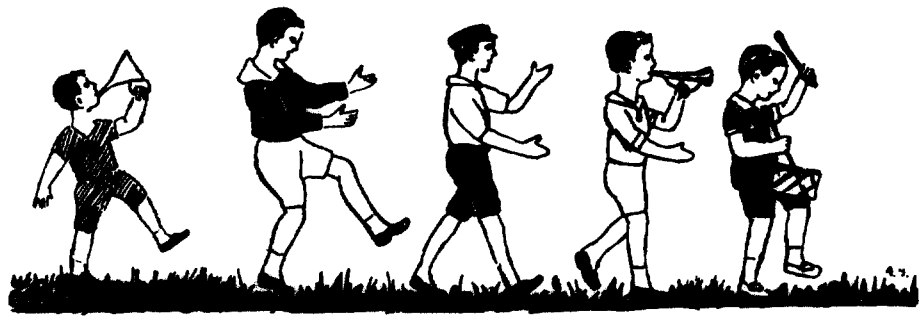
אלף - בית

א	ב	ג	ד	ה	ו
ז	ח	ט	י	כ	ל
מ	נ	ס	ע	פ	צ
ק	ר	ש	ת	ת	ת

הנקודות

וּ	וּ	וּ	וּ	וּ	וּ
חולץ	שָׂבָא	סְגוּלָּה	צִירָה	פְּתַח	קָמִץ
חֲטָף וּ	חֲטָף וּ	חֲטָף וּ	חֲטָף וּ	חֲטָף וּ	חֲטָף וּ
סְגוּלָּה	פְּתַח	קָמִץ	שָׂבָא (אוּ מְלֻמֵּם)	קָבוּץ (אוּ שָׂבָא)	חִירָק

Final Mem	ם	מם סופית	Alef	א	אלף
Noon	נ	נן	Bais	ב	בית
Final Noon	ן	נן סופית	Vais	ו	בית
Samech	ס	סמך	Gimmel	ג	גמל
Ahyin	ע	עץ	Dalet	ד	דלת
Pai	פ	פה	Hai	ה	הא
Fai	פ	פה	Vov	ו	ו
Final Fai	ף	פה סופית	Zayen	ז	זן
Tsadik	צ	צדיק	Ches	ח	חית
Final Tsadik	ץ	צדיק סופית	Tess	ט	טית
Koof	ק	קוף	Yud	י	יוד
Raish	ר	ראש	Kof	פ	קוף
Shinn	ש	שן	Chof	כ	קוף
Sinn	ש	שן	Final Chof	ך	קף סופית
Tov	ת	תו	Lammed	ל	למד
Sov	ת	תו	Mem	מ	מם

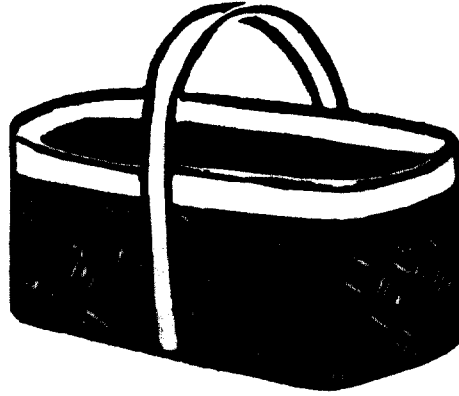

לֵי לֵי לֵי

לֵי לֵי לֵי לֵי לֵי לֵי לֵי לֵי לֵי

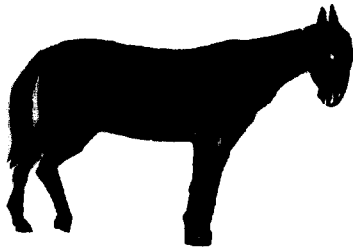
לֵי לֵי לֵי לֵי

סל

ם

סל סל סל

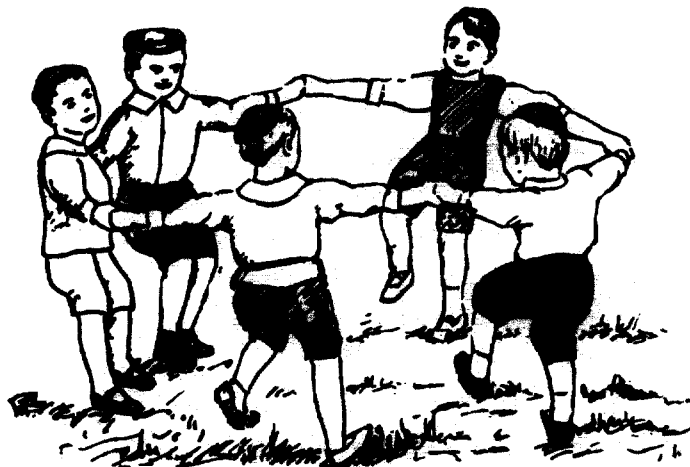
ס ו ס

ס ו ס ו ס ו ס ו

סוים

ס ו ס ו ס ו

ו

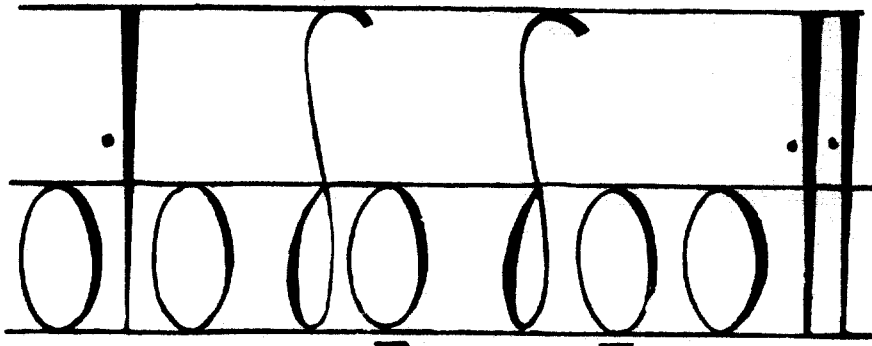
ر ر ر

רִי סוֹם רִי סַר

רִי סַל רִי סוֹם רִי סַר רִי סוֹם

סַר סַלִּי סוֹם סוֹמִי

ם סי סים

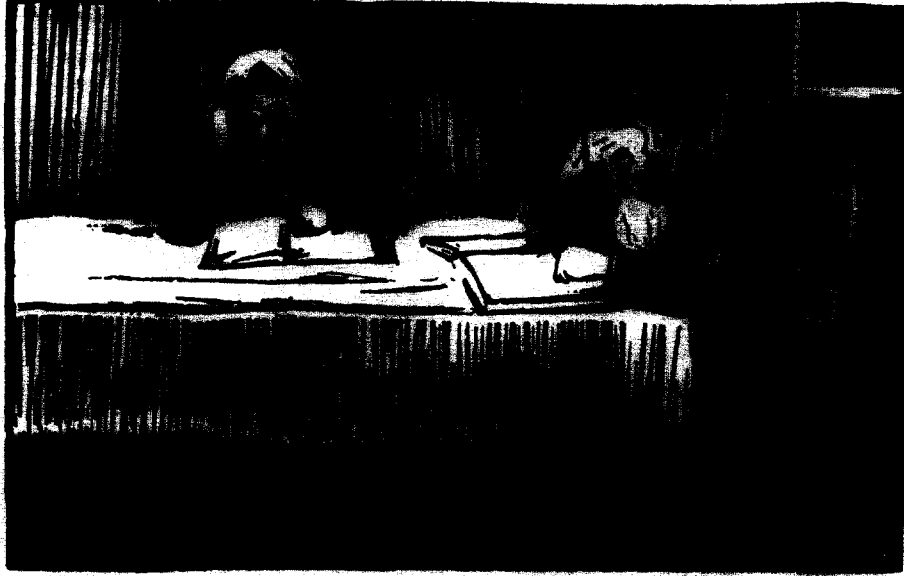
רי סים סיסי רי סל סלי

ה ה הי

סים סיסי

ת ת

ב סב סבה
 לי סב לי, סבה
 לסב סל. סב סבי הבה לי הסל.

רב רב רב רב רב

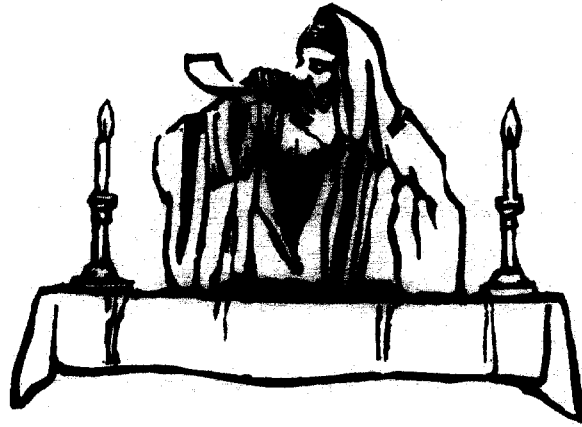
הם הרר הב הב

הרר הרר הרר

להרר סב, להרר סבה,

להרר סר, להרר סים.

הסב, הסבה, הסר, הסים להרר.

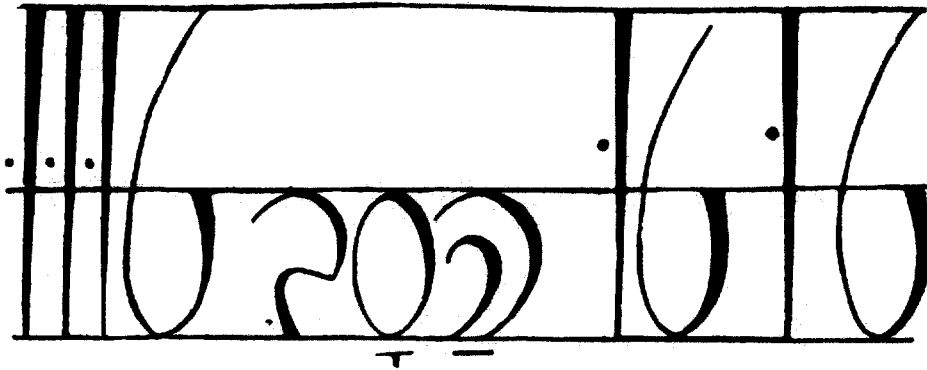

לֶסֶב

מִן מִן מִן מִן

מִן מִן מִן. הֵם הַלֵּל

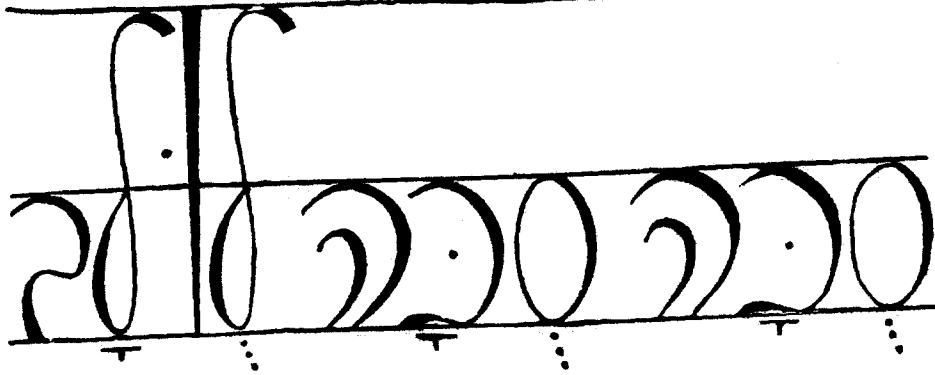
ב ב ב ב

ב בַּבּהּ בַּבּהּ בַּבּהּ

בַּיִלָּהּ בַּבּהּ לַבּבּהּ סַלַּהּ

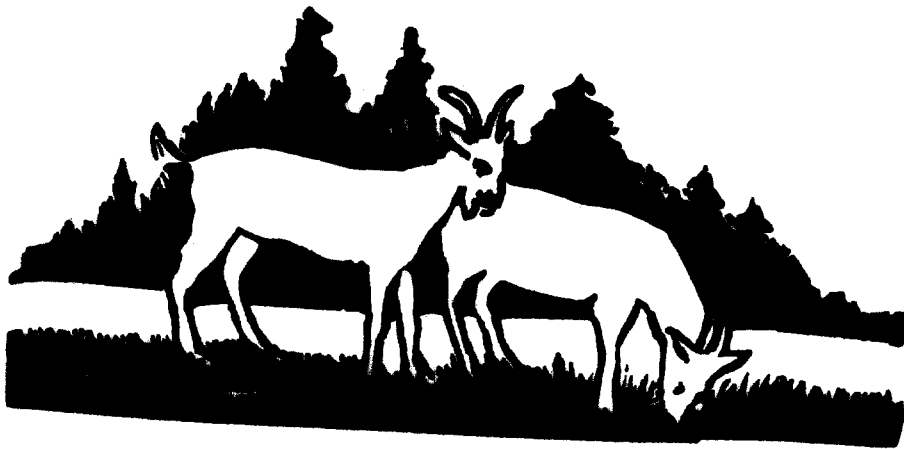

בַּסֶּכֶה הָסֵב וְהִלֵּל בַּסֶּכֶה
 לִסֵּב לְיֹרֵב, סֵב סֵב, הִבֵּה לְיֹרֵב.

מ מו מו מו מ

מ מ מ מ מ

𐤀 𐤁 𐤂 𐤃

𐤄

𐤅 𐤆 𐤇 𐤈 𐤉 𐤊

𐤋 𐤌

𐤍

𐤎 𐤏

𐤐

𐤑	𐤒	𐤓	𐤔	𐤕	𐤖

ר ר ר ר ר ר ר ר

רָהֵרֵר סִירָה רָהֵרֵר רָהֵרֵר

הֵרֵר בְּסִירָה.

בן נר נר נר

להרר נר. הרר אמן. הרר מרנן

רטט טרר רטט טרר טרר טרר

ב ב ב ו ו ו

ו ו ו ו ו

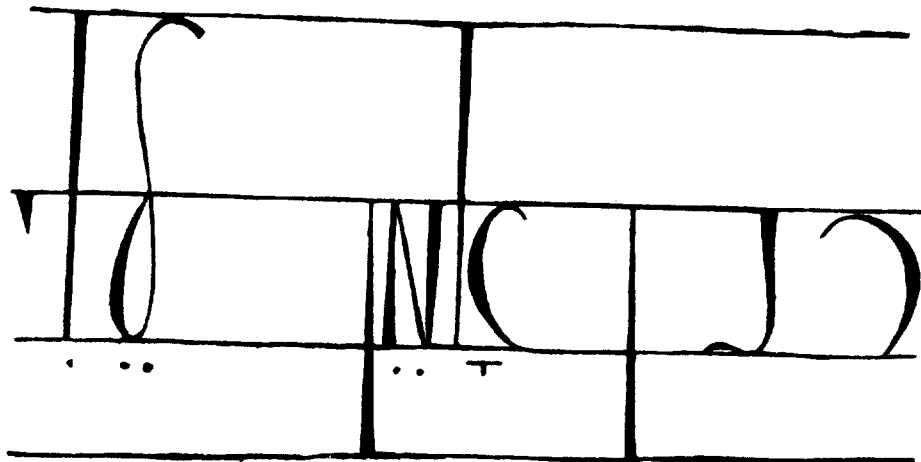
ו ו ו

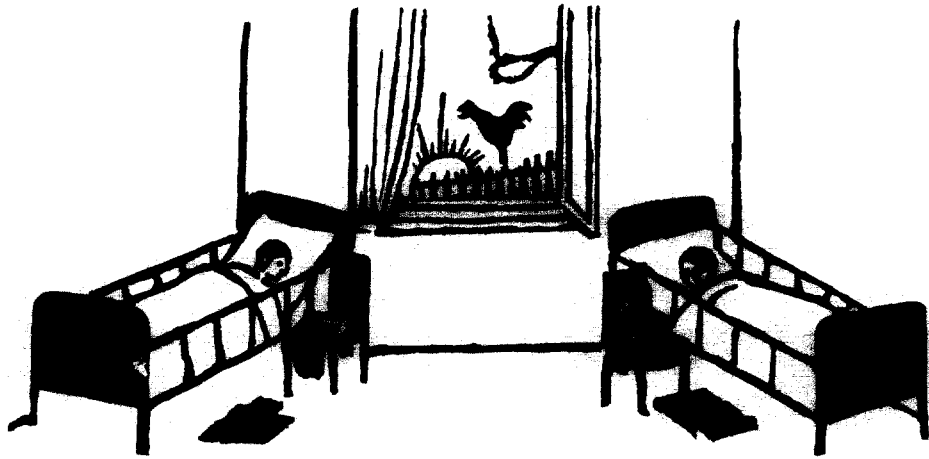
הנה לוי. הפֿלֿב

הב - הב - הב.

לֿלֿוי מֿטֿה. לֿוי הֿפֿה הֿפֿלֿב פֿמֿטֿה.

הֿפֿלֿב וֿי וֿי וֿי.

קו קו קו קו

קומו קומו

הרר רוי פירָה קומו קומו!

אור, אור, אור, קומו קומו!

ק

ר

קימו קימו קימו!

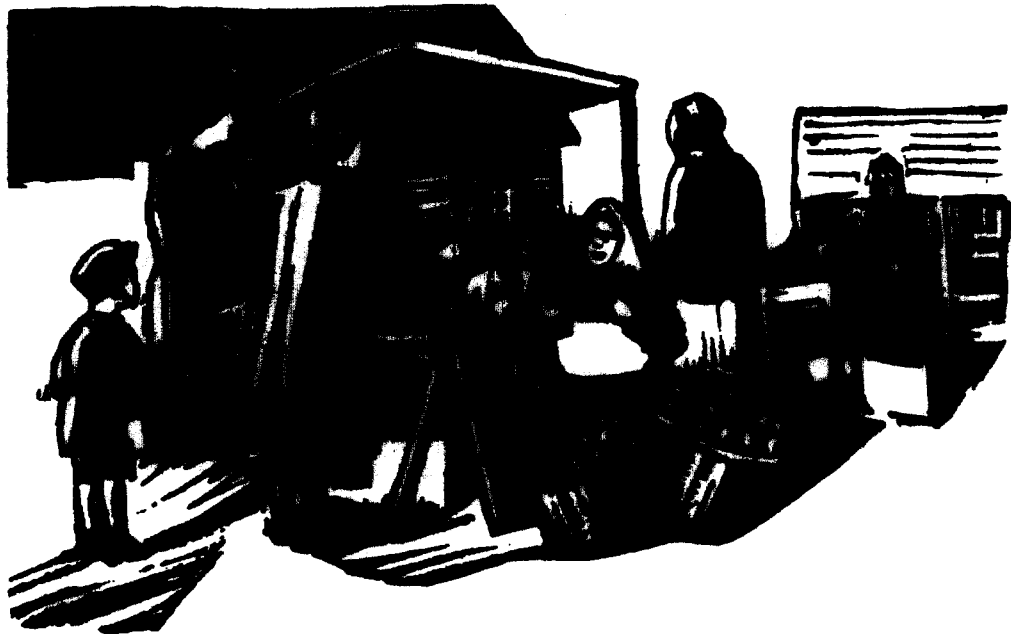

קֵר קֵר קֵר

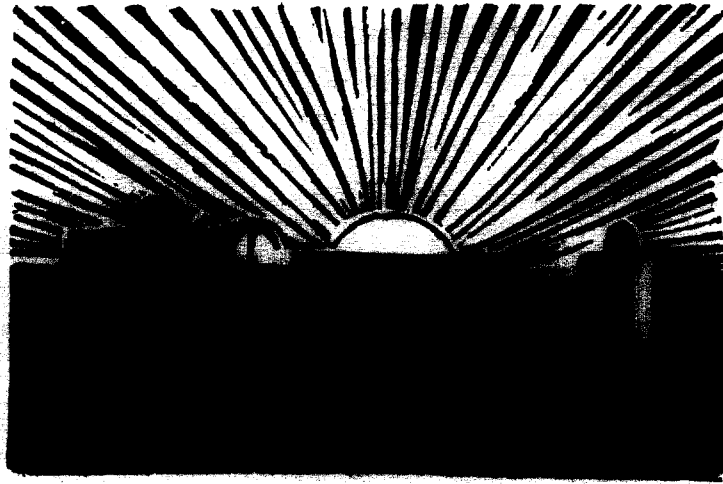
הנה פִּילָה וְלוֹי. לְפִילָה וְלוֹי. מִטְרִיהָ

לְמִי קֵר? לְפִילָה וְלוֹי קֵר.

מִטְרִיהָ מִטְרִיהָ מִטְרִיהָ.

עֵשׂוֹ
 נְשׁוּבָה נְשׁוּבָה נְשׁוּבָה
 הִלֵּל רְאָה בְּנְשׁוּבַת סְלֶק. אָמַר הִלֵּל:
 אִמָּא, אִמָּא קְנִי סְלֶק, לִי סֵל רִיק.
 בָּא הִלֵּל מִן הַנְּשׁוּבִים. אָמְרָה אִמָּא:
 הִלֵּל הִבָּה לִי הַסְּלֶק.

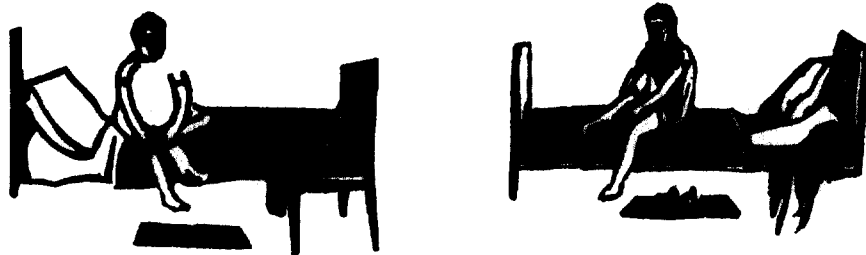

בּוּ שֶׁמֶשׁ שֶׁמֶשׁ בּוּ

בְּקֹר בּוּ, קוֹמוּ נָא. שֶׁמֶשׁ בּוּ

קוֹמוּ נָא. בְּקֹר בְּקֹר בְּקֹר

בּוּ שֶׁמֶשׁ שֶׁמֶשׁ בּוּ

קָם הַלֵּל קָמוּ קָם מִשָּׁה

מ קָם הַלֵּל קָם מִשָּׁה.

קָמוּ הַלֵּל וּמִשָּׁה

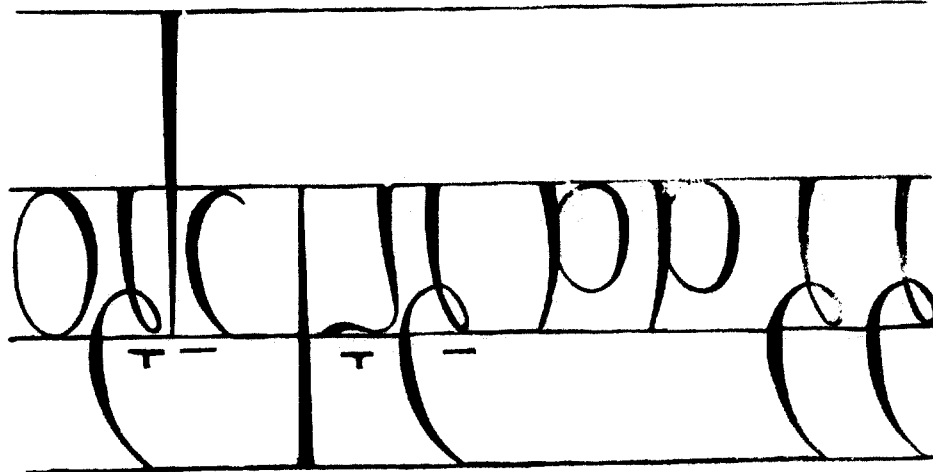
רַק לְוֵי הַקָּטָן לֹא קָם. לְוֵי הַקָּטָן נָם

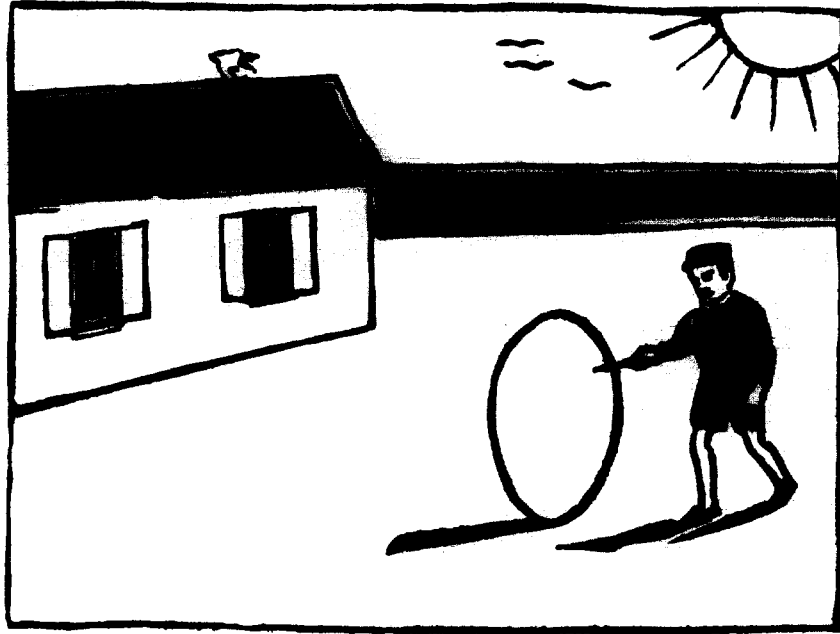
לְוֵי, לְוֵי, כּוֹמָה כּוֹם!

ג ג ג ג ג

הנה גן. פגז נגז. לוי סר לגז. אמר לוי לגנז:
נגז נגזי, ריק הגז! איז אגס, הם הם!

גִּרְגֵר גִּרְגֵר גִּרְגֵר

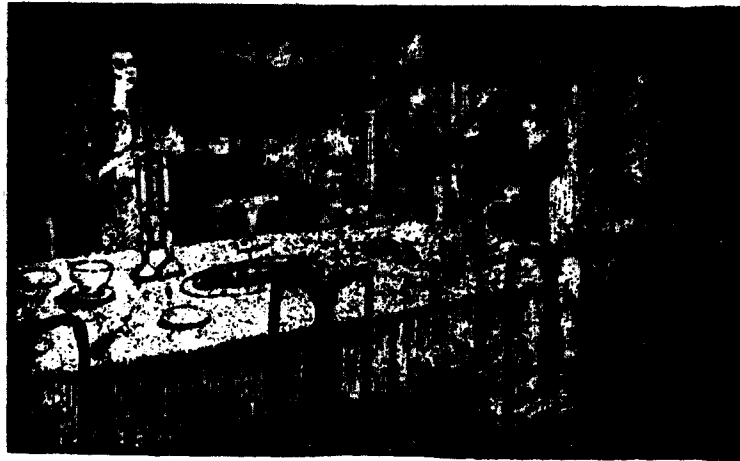
הַגָּשִׁם אֵינָנוּ.

הִגְהַה הַשֶּׁמֶשׁ. מַה נָּאֵה הַשֶּׁמֶשׁ! מַה טוֹב

הַשֶּׁמֶשׁ. הַגָּשִׁם אֵינָנוּ. שֵׁם הַגֵּג. הַיּוֹגִים טָסוּ

שָׁמָּה, הַגָּה. גַּם הַסִּיסִים טָסוּ הַגָּה. וּמִשָּׂה

מִגִּלְגֵל גִּלְגֵלוּ.

עֶרֶב שַׁבָּת.

שֵׁשֶׁה יָמִים חֲפָה אֶפְרַיִם לְיוֹם הַשַּׁבָּת.
 עָבְרוּ: יוֹם רֵאשׁוֹן, יוֹם שֵׁנִי, יוֹם שְׁלִישִׁי,
 יוֹם רְבִיעִי, יוֹם חֲמִישִׁי.
 הָאֵחָ! בָּא יוֹם הַשְּׁשִׁי.
 שָׁר אֶפְרַיִם: יוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם הַשְּׁשִׁי,
 מָחָר שַׁבָּת, מָחָר שַׁבָּת, שַׁבָּת קֹדֶשׁ.

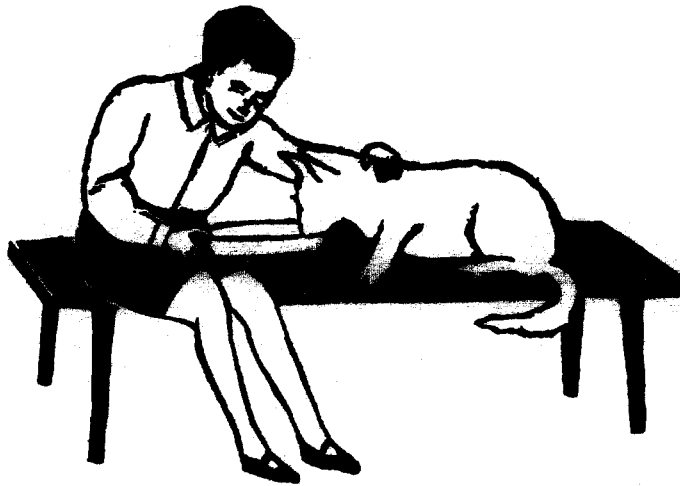
חָלָה חָלָה חָלָה

ח

אַרְחֵת הַבֶּקָּר.

אַרְחֵת־הַבֶּקָּר: חָלָה, לֶחֶם, חֶמְאָה וְחֵלֶב תָּם

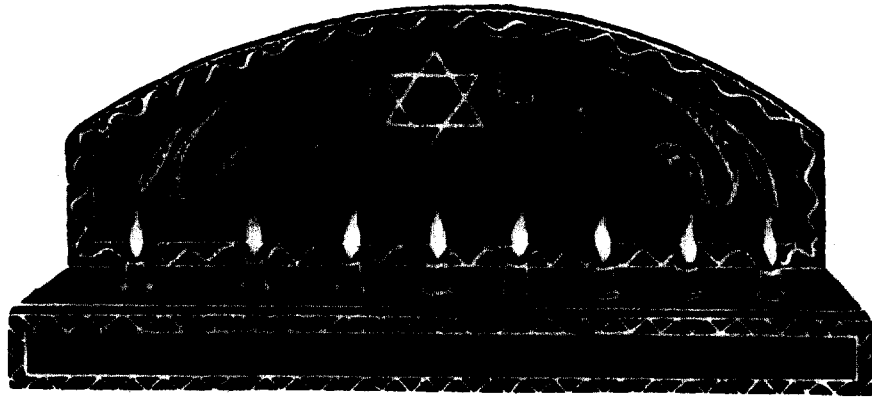
חח חח חח חח חח חח חח חח

הַתּוֹלַד

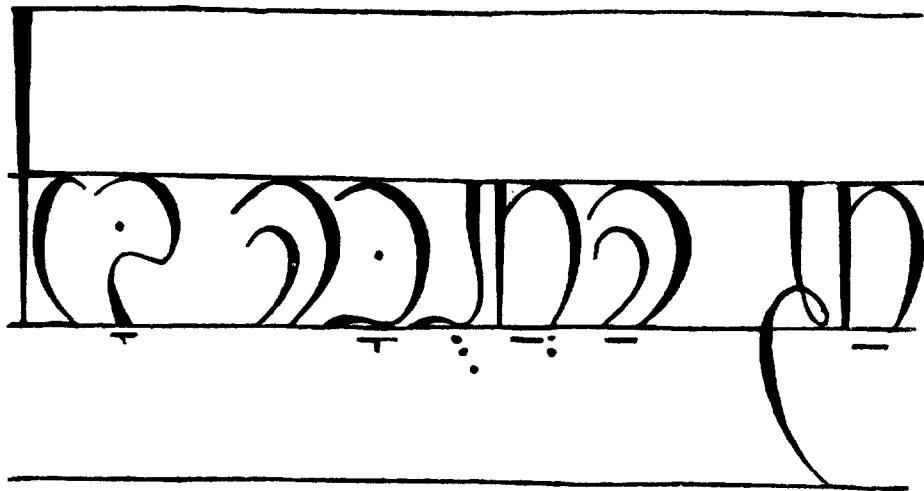
ת

רָאָה הַתּוֹלַד יוֹסֵי שׁוֹתֶה הַלֵּב. הַתּוֹלַד
הַתּוֹלַד מֵיָאֵר מֵיָאֵר לִי הַלֵּב, לִי הַלֵּב. גַּם אֲנִי
אוֹהֵב הַלֵּב. לָמָּה יוֹסֵי הַתּוֹלַד וְנָתַן לַתּוֹלַד.
אָמַר יוֹסֵי לַתּוֹלַד: שְׂתֵה הַתּוֹלַד, שְׂתֵה הַלֵּב
מֵתוֹק. שְׂתֵה הַתּוֹלַד אֶת הַתּוֹלַד וְאָמַר: מֵיָאֵר
מֵיָאֵר: חֵן חֵן לְיוֹסֵי הַטוֹב.

חג החנוכה הנה בא!

פלם חפנו לחג החנוכה. והנה בא החג הנאה.
 פתב המורה חג החנוכה הנה בא. פתב
 גם יוסי במחפרת:

ש ש ש ש ש

לשורה סביבון.

לשורה סביבון. משחקת שורה

בסביבון. שמחה שורה ושורה:

סביבון, סב, סב, חנכה-חג טוב,

חנכה-חג טוב, סביבון, סב, סב!

שָׁלֵג שָׁלֵג שָׁלֵג

אין שמש, אין גשם, רק שלג, שלג, שלג.
הרבה, הרבה שלג לבן.

הוּ מַה טוֹב	שָׁלֵג לְבָן	שָׁלֵג בְּגָנָה
הוּ מַה טוֹב,	שָׁלֵג, שָׁלֵג	שָׁלֵג בְּגֵן
הוּ מַה טוֹב!	בְּכֹל הַרְחוֹב	שָׁלֵג לְרֵב

איש שָׁרָג.

הוּ, הוּ, הוּ, גֶלֶם עֵשׂוּ, שָׁלַג נָרִים, גֶלֶם נָקִים!

גֶלֶם אִישׁ גֶלֶם אִישׁ

הָרִימָה חִישׁ נוּם מָהָר

הָרִימָה חִישׁ נוּסָה נוּם

הָרָגְלוּם! בָּרָגְלוּם!

גֶלֶם, גֶלֶם, גֶלֶם אִישׁ, נוּסָה, נוּסָה, נוּסָה חִישׁ!

ו או עו א ע עו ע ע ע

ע

העורב.

קרע, קרע, קרע

קרע, קרע, קרע

רע לי רע

— מי הנָה בָּא?

תנו לי חֲלָה

— אֲנִי עוֹרֵב,

אֲנִי עוֹרֵב רָעֵב.

עוֹרֵב רָעֵב.

מִשָּׁה בַּיַּעַר.

נָסַע מִשָּׁה רְחוֹק רְחוֹק. הִגִּיעַ מִשָּׁה
 לַיַּעַר. חָשַׁב מִשָּׁה: אֲשׁוּב אֶל אָבִיא.
 אֲבֵל אָבִיא אֵינְנִי.

מִשָּׁה הִנְעַר	אֵיזָה בֵּית אָבִיא?	וְהִנְעַר יֵרָא,
בּוֹכָה בַּיַּעַר:	הַיַּעַר רוֹעֵשׁ:	בּוֹכָה וּבּוֹכָה.
יַעַר יַעֲרִי	אֵינְנִי עוֹנָה,	

הוֹפּ הוֹפּ הוֹפּ.

פִּינָחַס וּפְנִינָה מַחְלִיקִים עַל הַקֶּרַח. רַק יוֹסִי
הַקָּטָן יֵרָא לְהַחְלִיק.

מִפְּשֵׁי יוֹסִי מִפְּשֵׁי! נִסָּה פְּעַם, נִסָּה פְּעַמִּים
אַל תִּירָא, לֹא תִפְלוּ כֹל לְהַחְלִיק בְּמַחְלָקִים

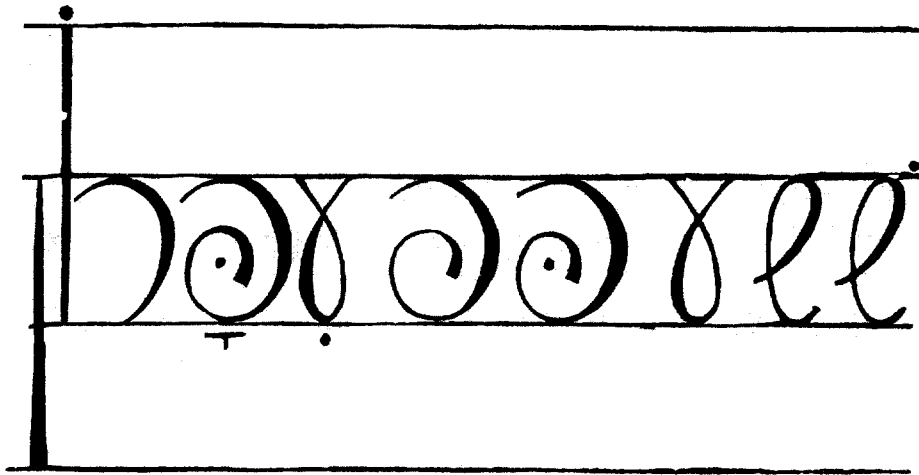
הַחֲלִיקָה יוֹסִי עַל הַקֶּרַח וְנִפְדָּה.
קִרְאוּ כָּל הַפְּעוּזִים פֶּה אֶחָד.

לֹא יִפֶּה יוֹסִי לֹא יִפֶּה!

כמה ספרים?

אמרה המורה ללאה: לאבא ולאמא ארבעה
 בנים: מאיר, רפאל, עמנואל ואברהם. אבא
 הביא ספרים: ספר למאיר, ספר לרפאל,
 ספר לעמנואל וספר לאברהם. כמה ספרים
 הביא אבא? ספרה לאה, ספרה ואמרה:
 אבא הביא ארבעה ספרים.

ב אַפְרִים שׁוֹכֵב בַּמֶּטָה.

בַּא אַפְרִים מִבֵּית-הַסֵּפֶר וְשָׁחַק עִם אַחִיו הַקָּטָן
 בְּמַחְבֹּאִים. שָׁחַקוּ עַד שֶׁעִיפוּ וְחָם לָהֶם. שָׁתָה אַפְרִים מִים
 קְרִים. קָרָא אַפְרִים: רֵאשִׁי, רֵאשִׁי! שָׁכַב אַפְרִים בַּמֶּטָה,
 שָׁכַב וּבָכָה. אַפְרִים הָיָה חוֹלָה.

אַפְרִים, אַפְרִים, לָמָּה שָׁתִיתָ מִים קְרִים?

אָפּרִים קָבֵר בָּרִיאַ.

שְׁלֹשָׁה יָמִים שָׁכַב אָפּרִים בַּמָּטָה. אָפּרִים
 הָיָה חוֹלָה. בַּיּוֹם הָרְבִיעִי שָׁב אָפּרִים
 לְבֵית־הַסֵּפֶר. אָפּרִים שָׁמַח. הוּא יָכוֹל שׁוֹב
 לְלַקֵּת לְבֵית־הַסֵּפֶר. מַה טוֹב! כָּל הַחֲבֵרִים
 שָׂאָלוּ: מַה שְׁלוֹם אָפּרִים? עָנָה אָפּרִים:
 אָנִי בָרִיא! אָנִי בָרִיא!

בָּאָה שַׁבַּת - בָּאָה מְנוּחָה.

בְּבֵית נָקִי וַיִּפֶּה. עַל הַשְּׁלַחַן
 מִפֶּה לְבָנָה. גַּם שְׁתֵּי חֲלוֹת עַל
 הַשְּׁלַחַן.

הַיְלָדִים לְבוֹשִׁים בְּגָדִים חֲדָשִׁים
 - בְּגָדֵי שַׁבַּת.

בָּאָה שַׁבַּת - בָּאָה מְנוּחָה!

אָבֵא אֵינּוּ עוֹבֵד

אֶפְרַיִם אֵינּוּ לוֹמֵד!

בָּאָה שַׁבַּת - בָּאָה מְנוּחָה!

דוד ודניאל.

פעם בא דוד אל דניאל חברו. בא עד הדלת
 והגה פֶּקֶב עומד. ירא דוד להפגם אל
 החֶדֶר. רָאָה דניאל אֶת דוד בְּעַד החלון
 ואָמַר לוֹ: דוד, הֲפִגַם אֶל החֶדֶר! אָמַר דוד:
 ירא אָנִי מִפְּנֵי הַפֶּקֶב. אָמַר דניאל: אֵל תִּירָא,
 דוד, הַפֶּקֶב לֹא יַעֲשֶׂה רָע. הֲפִגַם אֶל החֶדֶר,
 הֲפִגַם, מְהֵרָה, מְהֵרָה.

הַבְּנָאִים.

הַבְּנָאִים, הַבְּנָאִים,

בֵּית, בֵּית, בְּנוּ!

הַחֲלוּנוֹת וְהַדְּלָתוֹת

מְהֵרָה, מְהֵרָה, תְּנוּ!

קָחוּ קוֹבֵיּוֹת, קָחוּ!

בֵּית, בֵּית, בְּנוּ!

אֶת הַפְּתָלִים, אֶת הַגַּג

מְהֵרָה, מְהֵרָה, תְּנוּ!

צ צפוד על עיז.

אצל החרון, על ארון –

עמדה צפוד יפה.

עלה ירד על החרון –

הצפוד עפה, עפה.

הַצֵּפּוֹר וְאַפְרוּחֶיהָ.

הַצֵּפּוֹר מְזַמֶּרֶת

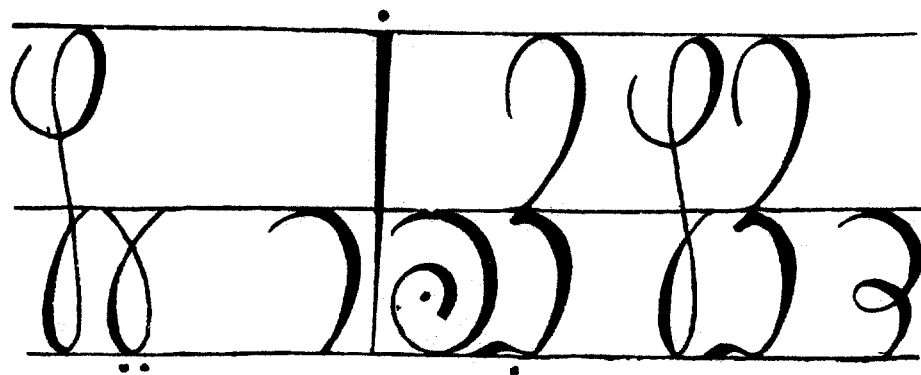
הַצֵּפּוֹר מְשׁוֹרֶרֶת –

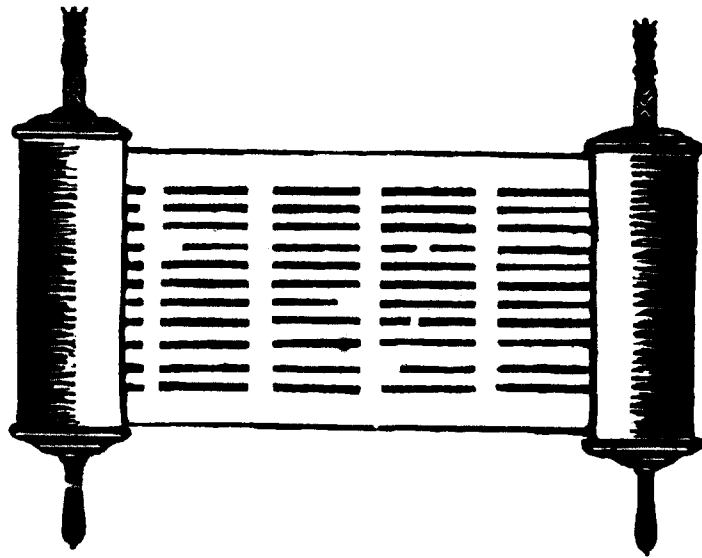
שִׁירִים לְאַפְרוּחֶיהָ.

הַצֵּפּוֹר מְעוֹפֶפֶת

הַצֵּפּוֹר אוֹסֶפֶת –

גִּרְעִינִים לְאַפְרוּחֶיהָ.

ת. תּוֹרָה.

תורה לי, לי - עוד מה לי?

אנֶךָה לי! תורה לי, לי

תורה לי, לי - הכל לי.

פ
ף

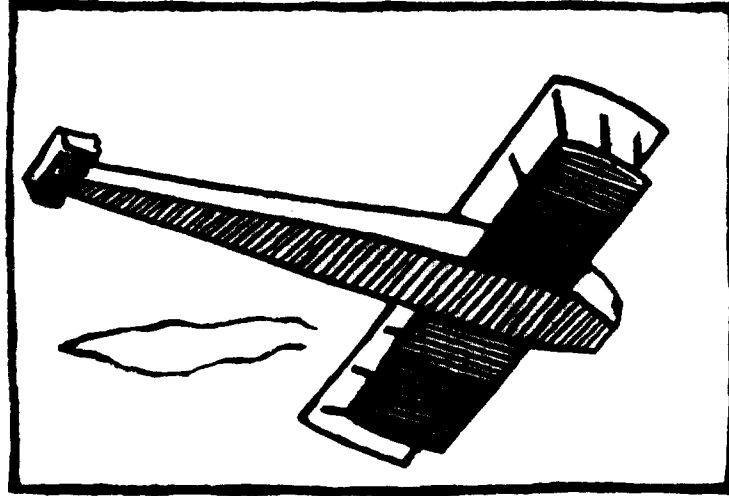

ח
ך

תף

חתף

אמא לי הביאה תף,
מקל קטן לי אקה,
בו אתופה כף וכה,
קול יתן חתף, קול רם;
בים-בים-בים! בים-בים-בים!

! ! ! ! !

הַאֲוִירוֹן.

שָׁמַע אֲבָרְהָם בְּבֵית קוֹל רַעַשׁ ? ? ? ? ? .
 לֹא יָדַע מָה זֶה. יָצָא אֶל הַחֶצֶר לִרְאוֹת מֵאֵין
 בָּא הַרַעַשׁ. הַבֵּיט אֲבָרְהָם אֶל הַשָּׁמַיִם וְרָאָה
 אֲוִירוֹן גָּדוֹל. צָעַק אֲבָרְהָם: יְלָדִים, הַבִּיטוּ!
 זֶה אֲוִירוֹן, זֶה אֲוִירוֹן.

רַכְּבֵת.

דֶּרֶךְ שְׂדוֹת,

רַכְּבֵת אֲרָפָה,

דֶּרֶךְ יַעֲרִים,

אֲרָפָה כָּל כֶּךְ,

נוֹסְעוֹת יְלָדוֹת,

מִכִּים גִּלְגָּלִים:

נוֹסְעִים יְלָדִים.

הֶרֶד הֶרֶד הֶרֶד הֶרֶד.

ר ו ת.

מי מקם ילדים רוצה לכתב
ספור קטן על הלוח?—שאל המורה
את התלמידים.

— אני רוצה לכתב!—קרא נח.
נגש נח אל הלוח וכתב.

מה כתב נח על הלוח.

נח כתב:

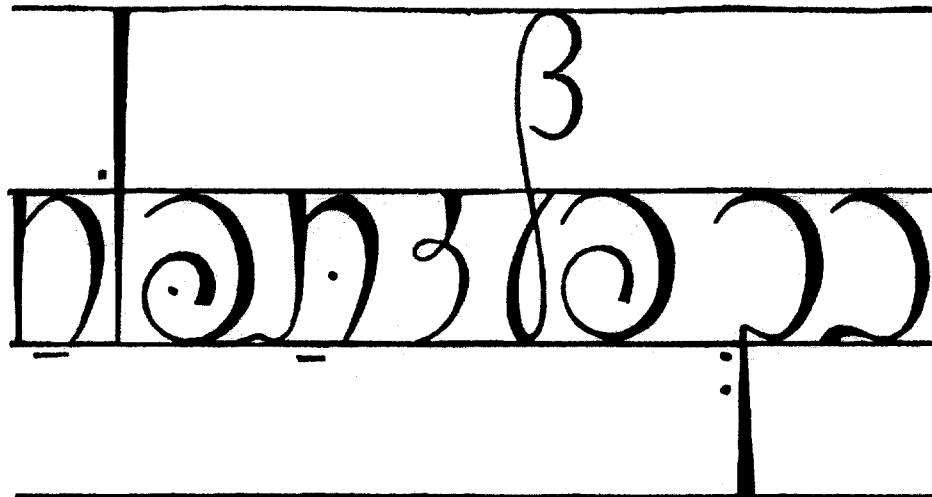
בגן צומח עץ־תפוח. הערב יפה, בשמים מאיר

הירח.

בא יוסי אל הגן וישב תחת עץ לנוח. פתאום

נשב רוח. נפל מעל העץ תפוח. חשב יוסי: העץ שולח

לי תפוח יפה זה למתנה. אברך לד' ואוכל.

חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי בְּשָׁבָט.

ראש השנה לַאֲרָנוֹת

חג היום, בָּנִים, בָּנוֹת.

נאכל חֲרוּבָה, נאכל תְּאֵנָה,

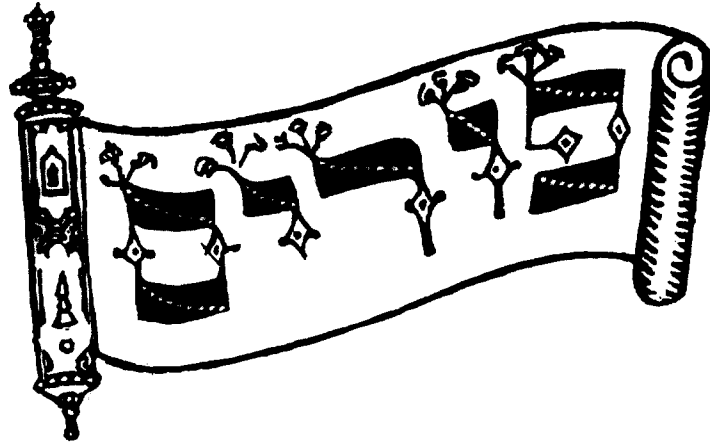
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל—אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה!

מִכְּבֹּב מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְאַחֹתַי רַחֵל!

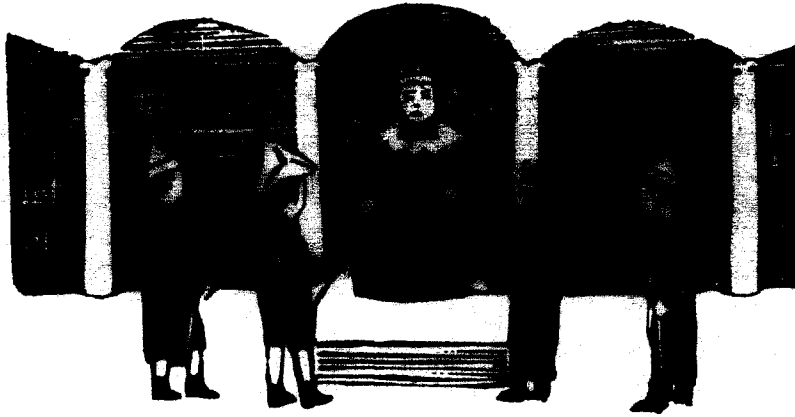
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיְפֹה מְאֹד. בִּירוּשָׁלַיִם עוֹמֵד
הַכֶּתֶל הַמְּעֵרְבִי שְׁנֵשְׂאֵר מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
הַרְבֵּה יְהוּדִים עוֹמְדִים עַל יַד הַכֶּתֶל הַזֶּה
וּמִתְפַּלְלִים אֶל ד'. בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ גַּם עִיר
גְּדוֹלָה וַיְפֹה וְשָׂמָּה תֵּל־אֲבִיב. בָּה גָּרִים רַק
יְהוּדִים. בּוֹאִי אַחֹתַי אֲלֵינוּ. אֲנִינֵנוּ מִחֲבִים לָךְ.
אַחִיךָ אֶהְרֹז.

חג פורים—חג גדול לילדים!

חג פורים, חג פורים,
 חג גדול הוא לילדים.
 אזני המן, רעשנים,
 שירים, שירים ורקודים.

נל הילדים הולכים הערב לבית-
 הננסת לשמע קריאת המגדה.

חגיגת פורים.

לחג הפורים הכינו הילדים חגיגת-
 פורים יפה. אפרים הוה המלך
 אחשוורוש, אברהם הוה מרדכי,
 שרה היתה אסתר המלכה, יוסף
 הוה הזמן הרשע.

הילדים שרו ושחקו יפה מאד.
 כל הילדים מחאו כף.

הַחֵתוּל וְהַסֵּפֶר.

הדודה הביאה לשורה ספר חדש. בספר
 היו הרבה תמונות יפות. קראה שורה בספר
 עד שהלכה לאכל ארחת-הצהרים. נשאר
 הספר פתוח על השלחן.
 עלה החתול על השלחן. הביט בספר
 וחשב: נמה יפות התמונות אשר בספרים!

הַחֲתוּלָה חוֹלָה.

פַּעַם חָלָה
הַחֲתוּלָה.
אָמְרָה
רַבָּקָה: אֵלַי
לִי, חֲתוּלָה
חוֹלָה וְאֵין
רוֹפֵא.
אָמַר יִצְחָק
אֲחִיהָ: אֵנִי
רוֹפֵא.

בְּדַק יִצְחָק אֶת הַחֲתוּלָה, בְּדַק אֹתוֹ
וְאָמַר: בֶּן רַבָּקָה, הַחֲתוּלָה בְּאֶמֶת
חוֹלָה מְסוּפֵן הוּא, אֲבֵל אֵין בְּכַד
בְּלוּם. תַּתְּנִי לוֹ שְׂרֵשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
כִּי חֲלֵב וְיִרְפֵּא.

כַּתוּב נְכוּן!

בְּאוֹת אַ פּוֹתְבִים: אָבָא, אָמָא, אַח, אַחוֹת, אַבְרָהָם, אִישׁ, אָנֹס, אָנִי, אֲנַחְנוּ.

בְּאוֹת ע פּוֹתְבִים: עוֹרֵב, רַעֲב, רַע, יוֹדֵעַ, שׁוֹמֵעַ, שְׁמַעוּן.

בְּאוֹת פּ פּוֹתְבִים: פּוֹחֵב, פּוֹס, פֶּה, פֶּלֶב, פְּרוּר.

בְּאוֹת ק פּוֹתְבִים: קוֹם, קָסֵת, יִלְכוּם, קוֹרָא, סָדָה, קָר.

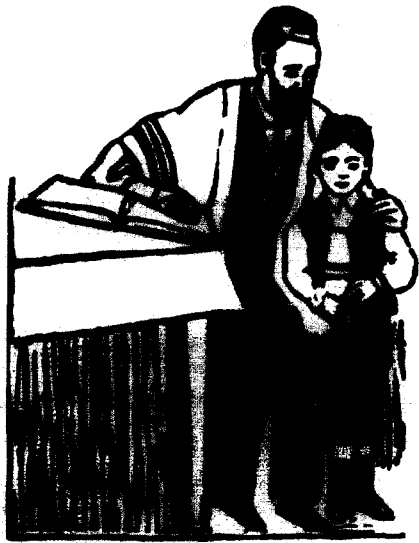
בְּאוֹת ט פּוֹתְבִים: מְטָרִיהַ, מְטָה, טוֹב, עַט, קָטָן.

בְּאוֹת ת פּוֹתְבִים: תְּרַנְנֵי, תְּנוּר, דְּלֵת, אִתָּה, תָּן.

בְּאוֹת ש פּוֹתְבִים: שָׂרָה, מְשַׁחֵה, שְׁמַחָה, שָׂה, כְּבִשָּׂה, שִׁכָּר.

בְּאוֹת ס פּוֹתְבִים: סָר, סוֹם, סָפָר, סַפְסָל, סָלְקֵי, סָלָם.

בְּרַכַּת צִיצִית.

פַּעַם בְּבֶקֶר רְאֵה
אֲבָרְהֶם הַקְטָן וְהַגָּדוֹל
אָבִא עֵטָף טְלִית,
נִשֶּׁק אֶת הַצִּיצִית
וְיֵשֶׁב לְהַתְפַּלֵּל.

נִגַּשׁ אֲבָרְהֶם אֵל
אָבִא וְאָמַר: אָבִא,

גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְנִשֶּׁק צִיצִית. אָחוּ אָבִא בִּיד
אֲבָרְהֶם, הוֹצִיא אֶת צִיצִיּוֹתַי וְאָמַר לִי:
קַח אֶת הַצִּיצִית בִּיד וּבִרְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה ד'
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתַי וְצוּנֵנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית. בְּרַךְ
אֲבָרְהֶם וְנִשֶּׁק אֶת הַצִּיצִית.

אל השמש.

שמש אורה,	למה יער –
שמש חביב,	עומד שם,
מתי, מתי	עוד לא הקיץ,
יבא אביב?	עודו גם?
הגד, שמש,	למה, למה
הגד נא,	גם הפלג,
למה אביב	עוד יכסה
עוד לא בא?	עליו שלג?

ולצפרים

ממרחקים,

תולדים

כבר מחכים.

הכר מגפרורים.

מגפרורים יפים אלה

אעשה לי הכר:

בית, סלם, חרון, דגל

ואפילו מאזנים לשקר.

ה מארבעה כסא אעשה

ווד מחמשה - שם אבי

גם פוס אעשה מחמשה

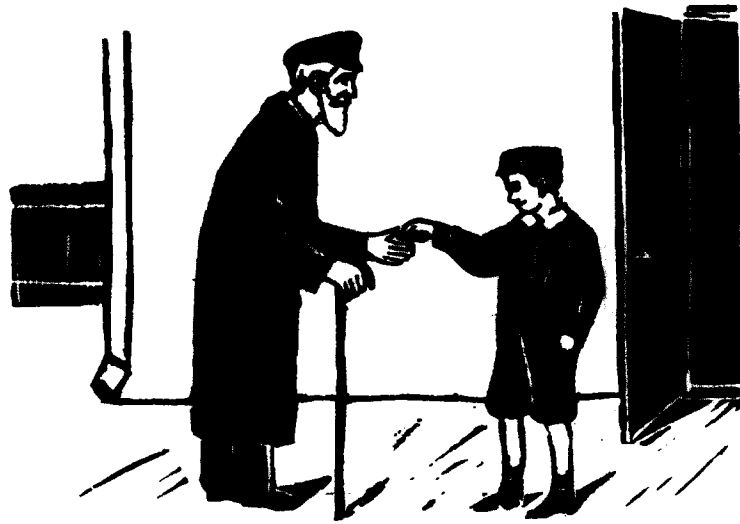
ומששה - מגן דוד

ומשבעה חרון אעשה

משמונה - שם אמי

מתשעה אעשה מאזנים

ובית יפה - מעשרה.

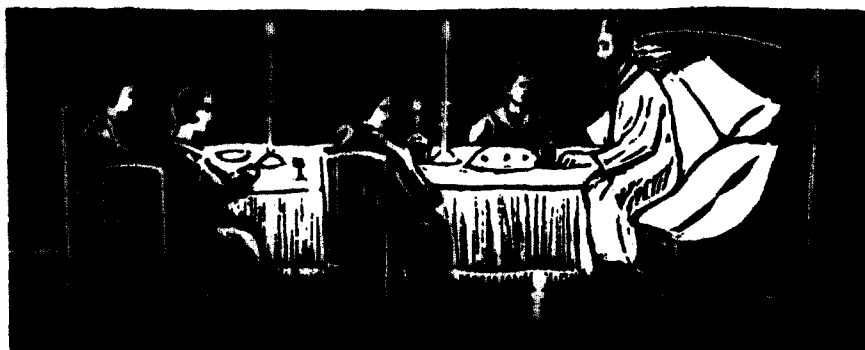

יוֹסִי וְהָעֵנִי.

יוֹסִי לָקַח אֶת סִפְרֵיו לְבֵית הַסֵּפֶר. אָמְרָה
 לוֹ אִמּוֹ: הֲאֵל לָךְ בֶּנִי עֲשֶׂרָה סֵנְטִים וְהִנֵּה
 לָךְ אֲרֻחַת הַבֶּקֶר. לָקַח יוֹסִי אֶת הַכֶּסֶף וְהִלֵּךְ.
 בְּדַרְךְ רָאָה יוֹסִי וְהִנֵּה אִישׁ עֵנִי כוֹרֵא בְּקוֹל
 בְּכוֹ: אֲנָשִׁים טוֹבִים, רַחֲמוּ עָלַי, תִּגְנוּ לִי גְדָבָה!
 שָׁמַע יוֹסִי אֶת דְּבַרֵי הָעֵנִי, הוֹצִיא מִכִּיסוֹ אֶת
 הַכֶּסֶף וְנָתַן לוֹ. בְּרַךְ הָעֵנִי אֶת יוֹסִי וְאָמַר:
 בָּרוּךְ תִּהְיֶה בְּנִי!

קְרִיאַת שְׁמַע.

עָרַב. הַשְּׁעוֹן דְּפַק תִּשַׁע דְּפִיקוֹת.
 הַיְלָדִים מְאִסְפִים אֶת צְעִצְוֵיהֶם –
 וְיוֹנְתָן הַקָּטָן עוֹדֵנוּ מִשְׁתּוֹבֵב, עוֹמֵד
 הוּא עַל הַבַּסָּא וְקוֹרֵא כְּתַרְנַגְרָה:
 קוּרְקוּרֵי־קוּ – לִישׁוֹן לָכוּ!
 וַיְהוּדָה בְּבֵר שׁוֹבֵב בְּמִטָּה וְעַל יָדוֹ
 יוֹשֶׁבֶת אִמּוֹ. – הֵם, יוֹנְתָן! – אִמְרָה
 הָאֵם – יְהוּדָה קוֹרֵא, קְרִיאַת שְׁמַע.
 הַפְּסִיק יוֹנְתָן, וַיְהוּדָה שָׁם אֶת כַּפּוֹ
 הַקָּטָנָה עַל עֵינָיו וְקָרָא בְּקוֹל גְּעִים:
 שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל, ד' אֱלֹהֵינוּ, ד' אֶחָד!

חג הפסח — חג האביב.

חג הפסח—חג האביב. באביב

יצאו בני ישראל ממצרים. שם היו

עבדים למצרים הרעים. השם

הוציא את בני ישראל ממצרים.

על כן אנו חוגגים את חג הפסח.

מָה הַכֵּינָה אִמָּא לְחֵג הַפֶּסַח?

 <p>בֶּצֵל וְסֵלֶק</p>	 <p>דָּגִים</p>	 <p>מַצּוֹת</p>
 <p>תַּפּוּחַי-אֲדָמָה</p>	 <p>בָּשָׂר</p>	 <p>יַיִן</p>
 <p>מֵאֵי.</p>	 <p>שֶׁמֶן</p>	 <p>קָרֹרֶת</p>

מה נשתנה.

אבא יקר, אבא חביב, אשאל אותך מה נשתנה

אשאל אותך ארבע שאלות הלילה הזה מכל הלילות

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות:

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה,

הלילה הזה, פלו מצה, שבכל הלילות אנו

אוכלין שאר ירקות, הלילה הזה מרור.

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו

פעם אחת, הלילה הזה, שתי פעמים, שבכל

הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין,

הלילה הזה, נלנו מסבין.

הָאָבִיב בָּא!

נצאָה ילדים,	שְׁלוֹם לָךְ!
נָלְנוּ לַגְּנָה.	שְׁלוֹם לָךְ אָבִיב!
אוֹרְחָנוּ הַחֲבִיב	בְּמָה נִכְבְּדָךְ.
נִמְדָם בְּרָנָה!	אוֹרְחָנוּ הַחֲבִיב?

בְּחוּץ הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרְחָתָהּ. הַצִּפְרִים מְצַפְצְפוֹת, אוֹר וְגִיל

מִסְבִּיב, אוֹר וְחֵם הֵבִיא אוֹרְחָנוּ הַחֲבִיב.

יִצְחָק הַצֵּיר.

יִצְחָק אוֹהֵב מְאֹד לְצִיר. הוּא מְצִיר

בְּמַחְפָּרֵת, הוּא מְצִיר עַל הַשְּׁלֶחֶן, עַל הַקִּיר,

עַל הַרְצֵפָה. הוּא מְצִיר גַם עַל הַחוֹל.

הַרְדוּר שֶׁלָּח לְיִצְחָק עֲפָרוֹן צָהָב.

לָקַח יִצְחָק אֶת הָעֲפָרוֹן וְצִיר בְּמַחְפָּרֵת אֶת

הַתְּמוּנָה הַזֹּאת :

וּלְמִטָּה פָּתַח: הָאָבִיב.

פעם נפל העפרון ארצה ונשבר. שר

יצחק שיר:

לעפרון קרה אסון.	שבר חטמו הקטן.
אסון קרה לעפרון.	חטמו הצהוב
הנה נפל מן החלון.	לא יוכל עוד לכתוב!

יהושע העצור.

חמשה ימים רצופים לא בא יהושע
אל בית-הספר. ביום הששי בא. נגש אל
המורה ואמר במנוחה: שלום!

שאל אותו המורה: אמר נא, יהושע,

מדוע לא באת אל בית-הספר כל השבוע?

ענה יהושע:

ביום הראשון היה בגדי קרוע,

ביום השני קנו לי צעצוע,

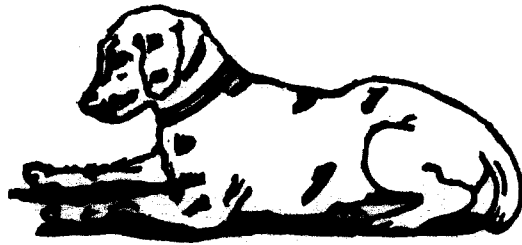
ביום השלישי—היה חטמי פצוע,

ביום הרביעי נא אלי רע,

ביום החמישי הייתי יגע.

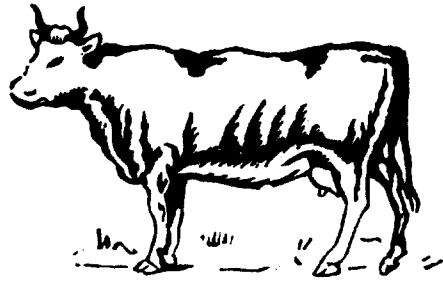
— ומדוע זה באת היום, יהושע?

— גם אני אינני יודע מדוע.

חֵידָה.

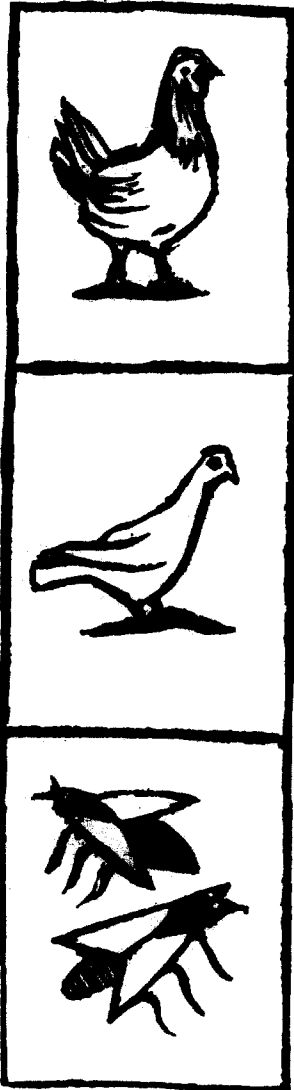
שומר נאמן, עבד טוב,
 גם בבית, גם ברחוב,
 גם בגנה ושדה הקר,
 גם באחו, גם בפר –
 אינו נותן דבר זה,
 דבר עובר ודבר בא
 גשת שם גנב דבר־מה.
 מי השומר ומה שמו?

פָּרָה

פָּרָה, פָּרָה,	פָּרָה, פָּרָה,
הַעֲרַב בָּא,	הַבְּקָר בָּא,
מִן הַשָּׂדֶה	אֶל הַשָּׂדֶה
הוּא שׁוֹבֵי נָא.	הוּא רוֹצֵי נָא.
וְחָלַב מְתוֹק,	אֲכַלֵּי עֵשֶׂב,
חֲמִים וְטוֹב,	עֵשֶׂב רָךְ,
פָּרָה, פָּרָה,	וַיְמִים שְׁתֵּי
תְּנִי לְרַב!	מִפְּלֶגֶזְךָ.

ב ב ב

תְּרַנְנֵל אֹמֵר: קִי־קִי־רִי־קִי

נֵז הַחֶשֶׁךְ, הַלַּיְלָה עֵבֶר ו

קוֹם נָא, יָלֵד, קוֹמָה נָא,

בָּא הַבֶּקֶר, הָאֹר נָבֵר!

יִוְנָה הוֹמָה: הַיּוֹם, הַיּוֹם, הַיּוֹם—

שְׁלוֹם, יָלֵד, בֶּקֶר טוֹב!

רַב לָךְ, יָלֵד, נִים, נִים, נִים—

מֵהָר צָא נָא אֶל הַרְחוֹב!

זְבוּבִים אֹמְרִים: זוֹם, זוֹם, זוֹם,

עַל הָאָרֶץ אֹר יָרֵד!

רַב לָךְ לִישׁוֹן, קוֹמָה קוֹם—

קוֹם, בְּזִחְבִּיב, קוֹם וּלְמַד!

אָנוּ קוֹרְאִים!

רַבָּה הַשְּׂמֵחָה בֵּין הַיְלָדִים. כָּל הַיְלָדִים לָמְדוּ כָּבֵר
לְקֵרָא אֶת כָּל הָאוֹתִיּוֹת. גַּם לְכַתֵּב הֵם כָּבֵר יוֹדְעִים.

הַכָּל קוֹרְאִים וְהַכָּל כּוֹתְבִים: זֶה קוֹרֵא סֵפֶר וְזֶה
כּוֹתֵב מִכְתָּב לְדוֹדָה.

אָמַר יוֹסֵי: אֲכַתֵּב מִכְתָּב לְאַחֹתִי הַיְקָרָה. לְקַח יוֹסֵי

נִיר וּכְתֵב:

אַחֹתִי הַיְקָרָה!

בְּרֵאשִׁית הַשָּׁנָה לֹא יָדַעְתִּי אֶף שְׁמוֹת הָאוֹתִיּוֹת
וְכַעַת הִנְנִי קוֹרֵא מַלְּיָם שְׁלֵמוֹת, אֶת סְפוּרִים שְׁלֵמִים.
תּוֹרָה לְבֵית־הַסֵּפֶר, תּוֹרָה לְמוֹרָה!

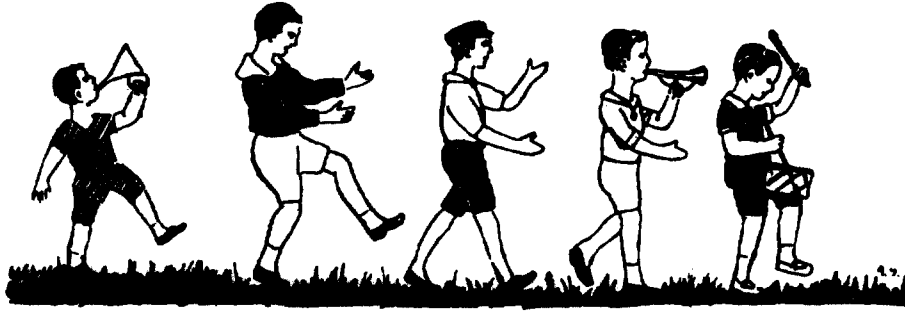
היום ל"ג בעומר!

ל"ג בעומר, ל"ג בעומר — היערה, היערה —

במשת וחץ!

לשמחה אין קץ!

התלמידים נוסעים מחוץ לעיר למיל ביער. קשת וחצים
בידיהם והמורה עמדם. ביער משחקים היגדים. בערב הם
שבים העירה.

שִׁיר לְכֶת.

רוֹמָה, רוֹמָה,

חֵישׁ, יְלָדִים,

זְקָפוֹ קוֹמָה

חֵישׁ, נְחַמְדִּים,

וּבְחוֹמָה —

צְמַדִּים, צְמַדִּים

שְׁנַיִם, שְׁנַיִם!

הַתִּיצְבוּ!

מִי בְּדַחִיל —

רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן,

אֲשֶׁר פֶּהֶק —

יִלְךְ לִישָׁן!

חג השבועות.

על הר סיני זה הרם
 משה רבנו עלה שם.
 משה קבל את התורה
 וליהודים היתה אורה.
 תורה, תורה, זוהי אורה,
 היא יקרה מכל סחורה!

אֲבָרְחֵם אֲבִינוּ.

אָמְרוּ הַיְלָדִים לְמוֹרֵה: בְּבִקְשָׁה, סֵפֶר לָנוּ עַד דְּבַר

אֲבָרְחֵם אֲבִינוּ!

— טוֹב!—אָמַר הַמוֹרֵה—הִקְשִׁיבוּ וְאִסְפְּרוּ:

אֲבָרְחֵם אֲבִינוּ—אוֹהֵב אוֹרְחִים הָיָה, אִישׁ זָר מְעִיר

אֲחֵרֶת בָּא — אֵיפֹה לָן?

בְּבֵיתוֹ שֶׁל אֲבָרְחָם.

מִפְתּוֹ שֶׁל אֲבָרְחָם אָכַל, מִבּוֹסוֹ שֶׁל אֲבָרְחָם שָׁתָה.

בֵּיתוֹ שֶׁל אֲבָרְחָם הָיָה פְתוּחַ לְכָל אוֹרֵחַ.

רָצוּ הָאוֹרְחִים לְהוֹדוֹת לְאֲבָרְחָם —

אָמַר אֲבָרְחָם:

לֹא מִשְׁלִי אֲכַלְתֶּם, ד' נֹתַן לָכֶם לְאָכֹל וּמִים לְשִׁתּוֹת

— מִשְׁלוֹ אֲכַלְתֶּם,

בָּרְכוּ אֶת ד'.

אֲבָרְהָם וְהַמְלָאכִים.

פַּעַם חָקָה אֲבָרְהָם. רָצָה ד' שְׁיִנּוּחַ אֲבָרְהָם מֵעַם
מְאֹרְחָיו—מָה עָשָׂה? הוֹצִיא אֶת הַחֲמָה, גִּדְלָה הַחֹם מְאֹד,
יָשַׁב אִישׁ אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ וְלֹא הָיוּ אוֹרְחִים לְאֲבָרְהָם.
יָשַׁב אֲבָרְהָם בְּפֶתַח בֵּיתוֹ—אוֹכֵי יִמְצָא אוֹרְתִי, אוֹכֵי
יִמְצְאוּ וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים הוֹלְכִים. חָשַׁב אֲבָרְהָם שֶׁהֵם
אֲנָשִׁים. אָבֵל לֹא אֲנָשִׁים הָיוּ, כִּי אִם מְלָאכִים.
רָץ אֲבָרְהָם לְקִרְאתָם, הִשְׁתַּחֲוָה אֲלֵיהֶם וְאָמַר:
— סֹדְרוֹ, אֲדוֹנָי, סֹדְרוֹ נָא אֵל בֵּיתִי.
סֹדְרוֹ הַמְלָאכִים אֵל בֵּית אֲבָרְהָם.
רָץ אֲבָרְהָם וְהִבִּיא מִיָּם לְאוֹרְחָיו, קָחַם חֲמָאָה וְחִלְבָּ.
יָשְׁבוּ הַמְלָאכִים תַּחַת עֵץ וְאָכְלוּ.
שָׂמַח אֲבָרְהָם מְאֹד.

יַעֲקֹב בְּדָרְךְ.

יַעֲקֹב אָבִינוּ הִלֵּךְ בְּדָרְךְ. הִיָּה לַיְלָה.

לָקַח יַעֲקֹב מֵאֲבֵי הַמְּקוֹם, שֵׁם לְמִרְאֲשׁוֹתָיו

וְשָׁב, רַבּוֹ הָאֲבָנִים:

זֹאת אוֹמְרָת:

עָלֵי יְגִיחַ הַצְּדִיק אֶת רֵאשׁוֹ.

זֹאת אוֹמְרָת:

עָלֵי יְגִיחַ הַצְּדִיק אֶת רֵאשׁוֹ.

מִה עֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ – בְּרוּךְ הוּא?

עֲשֵׂה אֶת כָּל הָאֲבָנִים לְאֶבֶן אַחַת.

הַגִּיחַ יַעֲקֹב אֶת רֵאשׁוֹ עָלֶיהָ.

דְּבוּרָה וְשִׁלְמָה.

דְּבוּרָה הִיא יִלְדָה קְטַנָּה, קְטַנָּה מְאֹד.

אָבִא וְאִמָּא עוֹבְדִים בְּמִחְנָה.

אָבִא — מוֹחֵן, וְאִמָּא — תּוֹפֶרֶת.

שָׂקִים לְקַמַח הִיא תּוֹפֶרֶת.

כִּל הַיּוֹם עוֹבְדִים אָבִא וְאִמָּא בְּמִחְנָה.

וּמִי עוֹבֵד בְּבֵיתָ?

דְּבוּרָה הַקְּטַנָּה!

מִי מְצִיעַ אֶת הַמָּטָה? מִי מְנַקֵּה אֶת הַרְצָפָה?

מִי מְנַקֵּה אֶת הַפְּלִים?

— דְּבוּרָה, דְּבוּרָה, דְּבוּרָה!

גַּם מִים מִן הַבְּאֵר הִיא מְבִיאָה, הִיא גַּם הַמְבַשֶּׁלֶת

וְגַם עַל שְׁלֵמָה אַחִיהָ הַקָּטָן הִיא מְשַׁנֶּחֶת.

שְׁלֵמָה בּוֹכָה—דְּבוּרָה מְשַׁתְּקֶת אֹתוֹ:

— הֵם, שְׁלֵמָה וְ

מָחָא פְּשִׁים! מָחָא פְּשִׁים!

אָבָא יָבִיא לְךָ נַעֲלִים,

אָמָא תִּקְנָה לְךָ גְּרָבִים,

אָדְמוֹת הַנַּעֲלִים,

וְאָדְמוֹת גַּם הַגְּרָבִים;

כֵּן תְּהֵינָה גַּם הַלְחָיִים.

וְהִקְדֵּד בּוֹכָה וּבּוֹכָה, רַעֲב הוּא מְאֹד.

מָה עוֹשֶׂה דְּבוּרָה?

דְּבוּרָה מְזַמְּרֶת, שׁוֹרְקֶת וּמְתַקֶּה קוֹלּוֹת שֶׁל חַיָּה. שֶׁל

בְּהֵמָה וְעוֹף.

מְצַמְצֶמֶת פְּצִיטוֹר: צִיח, צִיח, צִיח!

קוֹרְאָה פִּתְרֵנְגֵל: קוֹקוֹרִיקוֹ.

מִי־לֶקֶת פְּחָתוֹר: מִי־אוֹ, מִי־אוֹ, מִי־אוֹ!

נֹעֵה פְּפָרָה: מִי מִי מִי מִי!

עַד מָתִי, יִלְדִי, עַד אָנָּה?

וְהִילָךְ בּוֹכָה וּבּוֹכָה: בְּכִי, בְּכִי, בְּכִי!

מָה עוֹשֶׂה דְבוּרָה עוֹד?

מִשְׁפִּיבָה אוֹתוֹ בְּעֵרִיסָה, אוֹלֵי יִישָׁן? אוֹלֵי יִישָׁן? הִיא

יוֹשֶׁבֶת אֶצֶל הָעֵרִיסָה וּמְזַמְרֶת:

מְזַמְרֶת דְבוּרָה; מְזַמְרֶת וּמְנִיעָה אֶת הָעֵרִיסָה-וְהִילָךְ

בּוֹכָה וּבּוֹכָה.

וְדְבוּרָה?

דְבוּרָה אֵינָה בּוֹכָה וְאֵינָה פּוֹעֶסֶת. דְבוּרָה עוֹבְרֶת —

עוֹבְרֶת כָּל הַיּוֹם.

כָּא הָעֶרֶב — כָּאִים אָבָא וְאִמָּא הַבַּיְתָה.

כָּאָה הַשְׂמֵחָה אֶל הַבַּיְתָה.

הַתְּרַנְנָת הַחֲרוּצָה.

בְּחֵצֵר גֵּרוֹ תְּרַנְנֵנִי, נְמֹל, חֲמוֹר וְכָרֵב.
 בַּיּוֹם אֲבִיב בְּהִיר מְצֵאָה הַתְּרַנְנֵנִי גֵּרְעִין שֶׁל חֶמְדָּה.
 גֵּרְעִין קָטָן, עֲגוּד.

— מִי יִזְרַע אֶת הַגֵּרְעִין? — שְׁאֵלָה הַתְּרַנְנֵנִי.
 — לֹא אֲנִי! — אָמַר הַנְּמֹל.
 — וְלֹא אֲנִי! — אָמַר הַחֲמוֹר.
 — גַּם לֹא אֲנִי — אָמַר הַכָּרֵב.
 — וּבִכֵּן אֶזְרַע אֲנִי אֶת הַגֵּרְעִין — אָמְרָה הַתְּרַנְנֵנִי.
 וְכֵן עֲשֵׂתָהּ.

וְהַגֵּרְעִין צָמַח וְגֵדֵל וְנַעֲשֶׂה קְשׁוּבֹת יָפָה.
 — מִי יִשְׁקֶה אֶת הַקְּשׁוּבֹת מַיִם? — שְׁאֵלָה הַתְּרַנְנֵנִי.
 — לֹא אֲנִי! — אָמַר הַנְּמֹל.
 — וְלֹא אֲנִי! — אָמַר הַחֲמוֹר.
 — גַּם לֹא אֲנִי — אָמַר הַכָּרֵב.

— ובכן, אשקה אני את השבולת—אמרה התרנגולת.

וכך עשתה.

והשמש חממה והבשיקה את השבולת.

— מי יקצור את השבולת? — שאלה התרנגולת.

— לא אני! — אמר הנמר.

— ולא אני! — אמר החמור.

— גם לא אני! — אמר הפקב.

— ובכן אקצור אני את השבולת—אמרה התרנגולת.

וכך עשתה.

הגיע הזמן להוליך את השבולת אל המחנה, למחון

אותה לקמח.

— מי יוליך את השבולת למחנה? — שאקה התרנגולת.

— לא אני! — אמר הנמר.

— ולא אני! — אמר החמור.

— גם לא אני! — אמר הפקב.

— ובכן, אוליך אני את השבולת אל המחנה—אמרה

התרנגולת, וכך עשתה.

וְהִטּוּחוּ טָחוֹן אֶת הַשְּׂבֹלֶת לְקֶמַח לָבֶן וַיִּסֶּה.

— מִי יֹאמֶה אֶת הַקֶּמַח לְקָחֶם? — שְׁאַלָה הַתְּרַנְנָלֶת.

— לֹא אָנִי! — אָמַר הַנְּמֵל.

— וְלֹא אָנִי! — אָמַר הַחֲמוֹר.

— גַּם לֹא אָנִי! — אָמַר הַפֶּלֶב.

— וּבָכַן, אוֹסֶה אָנִי אֶת הַקָּחֶם — אָמְרָה הַתְּרַנְנָלֶת.

וּכְךָ עֲשֶׂתָה.

אֲפֹתָה הַתְּרַנְנָלֶת פָּכַר לָחֶם יִסֶּה, טוֹב וְטָעִים.

— מִי יֹאכֵל אֶת הַקָּחֶם? — שְׁאַלָה הַתְּרַנְנָלֶת.

— אָנִי! — קָרָא הַנְּמֵל.

— אָנִי! — קָרָא הַחֲמוֹר.

— גַּם אָנִי! — קָרָא הַפֶּלֶב.

— לֹא, אָנִי! — אָמְרָה הַתְּרַנְנָלֶת, וַאֲכִלָּה בְּעֶצְמָה אֶת

כָּל הַקָּחֶם הַיִּסֶּה, הַטוֹב וְהַטָּעִים.

ב ב פ ר.

הַיְקָר נִפְתָּלִי נָר בְּעִיר. מְאֹד מְאֹד רָצָה נִפְתָּלִי לְנַסֵּעַ
 אֶל הַכֶּפֶר וְלִרְאוֹת עֵגֶל חַי, אֶפְרוֹחַ חַי, שֶׁהָ חַי.
 פַּעַם נָסַע נִפְתָּלִי אֶל הַדּוֹר בְּכֶפֶר. בְּבִכּוֹר הַעִירוּ אוֹתוֹ
 קוֹלוֹת רַבִּים, קוֹלוֹת כְּאֵלֶּה רֵא שָׁמַע נִפְתָּלִי מֵעוֹלָם. יָצָא
 נִפְתָּלִי אֶל הַחֲצַר וְהִנֵּה הָעֵגֶל נוֹעֵה: מָה, מָה, מָה!

הַשָּׂה פּוֹעֵה: בָּה, בָּה, בָּה!

הַסִּיחַ צוֹהֵל: הֵי, הֵי, הֵי!

הָאֶפְרוֹחַ מְצִיץ: פִּי, פִּי, פִּי!

חַתְהַנְגֵּל כּוֹרֵא: קוֹקוֹרִיקוּ!

וְהַפָּרָה נוֹעֵה: מוּ, מוּ, מוּ!

הִכָּךְ נִפְתָּלִי אֶל הַשָּׂדֶה. מִרְחוֹק רָאָה אֶפְרוֹיִם חוֹרְשֵׁי
 אֶת הָאֲדָמָה. הַסּוּם מוֹשֵׁךְ בַּמַּחְרָשָׁה וְהָאֶפֶר הוֹלֵךְ אַחֲרָיו
 נִגַּשׁ נִפְתָּלִי אֶל אֶפֶר אֶחָד וְאָמַר:

תָּן לִי לְלֶכֶת אַחַר הַמַּחְרָשָׁה, וְאַתָּה תִּנּוּחַ מְעַמִּי

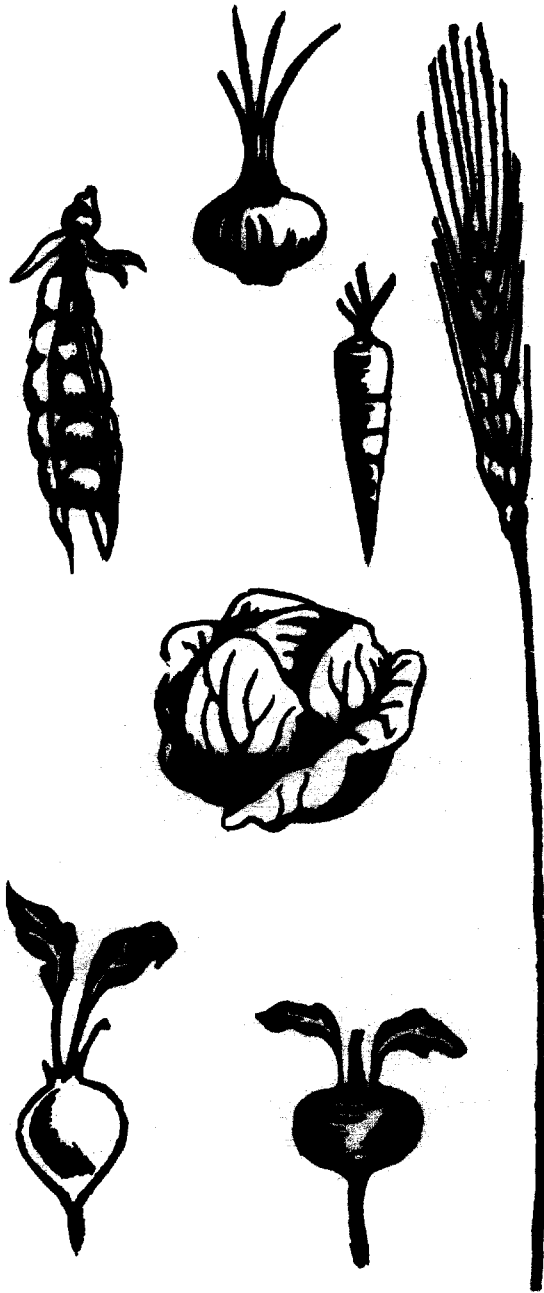
צַחֲקֵי הָאֶפֶר וְאָמַר: טוֹב, נִסָּה אִם תּוּכְלוּ

מִיָּד אָחֻז נִפְתָּלִי בְיָדוֹת הַמַּחְרָשָׁה וְהָרִים אֶת הַשּׁוֹט
 קָדְפֹּק בְּסוּסִים. אָמַר לוֹ הָאֶבֶר: — אֵל תִּדְפֹּק בְּסוּסִים, גַּם
 יֵם עֵיפִים.

קָאֵט־לְאֵט הִדְכּוּ הַסּוּסִים וּמָשְׁכוּ אֶת הַמַּחְרָשָׁה,
 וְהַמַּחְרָשָׁה הִדְכָה וְחָרְשָׁה אֶת הַשָּׂדֶה פְּסִים, פְּסִים.
 מֵאֲזוּ הַתְּחִיל נִפְתָּלִי יוֹם יוֹם לְעֹזֵר לְאֶבֶר. הִדְכָה נִפְתָּלִי
 אַחֲרֵי הַמַּחְרָשָׁה, הִחְזִיק בְּיָדָיו וְלָבוּ מְלֵא שְׂמֵחָה:
 מֵה נָעִים קָנֹר בְּכֶסֶרֹו

מָה הַבֵּיא הָאֵפֶר מִן הַכֶּפֶר?

תבואה:

שעורה, חטה.

ירקות:

פרונו, סלק.

גזר, צנון.

תפוחי-אדמה.

מלפפונים.

פרות:

תפוחים, אגסים.

שזיפים.

עַל חוֹף הַיָּם.

הַגִּיעוּ יְמֵי הַסִּיף הַחֲמִים.

אָבָא, אִמָּא, מֹשֶׁה, וְשָׂרָה יֵצְאוּ לְגוֹר עַל חוֹף הַיָּם.

שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים סָגוּר בֵּית הַסֵּפֶר. שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים יְגוּר מֹשֶׁה

עַל חוֹף הַיָּם. מֹשֶׁה כָּבֵר מִתְפַּלֵּל יָפָה יָפָה וּבְכֹל בְּקֶר יִקַּח

לֹא מֹשֶׁה סְדוּרוֹ הַטֶּטֶן שֶׁהֵנָּה לוֹ אָבִיו וַיִּתְפַּלֵּל לַד'.

מֹשֶׁה אֵינּוּ שׁוֹכֵחַ גַּם לְהֵרָא וּלְכַתֵּב בְּכֹל יוֹם.

אֵין מֹשֶׁה רוֹצֵה לְשַׁכַּח מֵה שֶׁלָּמַד כָּל הַשָּׁנָה.

ידיעות מדברי ימי ישראל

עשרה דורות מאדם ועד נח

לבריאת העולם

1.	אדם הראשון	_____	משנת 1	עד 930
2.	שת	_____	משנת 130	עד 1042
3.	אנוש	_____	משנת 235	עד 1140
4.	קינן	_____	משנת 325	עד 1235
5.	מהללאל	_____	משנת 395	עד 1290
6.	ירד	_____	משנת 460	עד 1422
7.	חנוך	_____	משנת 622	עד 987
8.	מתושלח	_____	משנת 687	עד 1656
9.	למך	_____	משנת 874	עד 1651
10.	נח	_____	משנת 1056	עד 2006

עשרה דורות מנח ועד אברהם

1.	שם	_____	משנת 1558	עד 2158
2.	ארפכשד	_____	משנת 1658	עד 2096
3.	שלח	_____	משנת 1693	עד 2126
4.	עבר	_____	משנת 1723	עד 2187
5.	פלג	_____	משנת 1757	עד 1996
6.	רעו	_____	משנת 1787	עד 2026
7.	שרוג	_____	משנת 1819	עד 2049
8.	נחור	_____	משנת 1849	עד 1997
9.	תרח	_____	משנת 1878	עד 2083
10.	אברם	_____	משנת 1948	עד 2123

ה א ב ו ת

אברהם משנת 1948 עד 2123

יצחק משנת 2048 עד 2228

יעקב משנת 2108 עד 2255

— • —

יוסף נולד בשנת 2199

יוסף בא למצרים בשנת 2216

יוסף משנה למלך מצרים משנת 2229

יעקב וכל משפחתו באו למצרים בשנת 2238

יעקב מת בשנת 2255

יוסף מת בשנת 2309

— • —

משה רבינו נולד בשנת 2368

יציאת מצרים ב-15 לחודש ניסן, שנת 2448

קריעת ים סוף ב-21 לחודש ניסן, שנת 2448

מתן תורה ב-6 לחודש סיון, שנת 2448

תורה ומסורה

תורה שבכתב

תנ"ך

תורה — נביאים — כתובים

תמשה חומשי תורה

בראשית — שמות — ויקרא — במדבר — דברים

נביאים

יהושע — שופטים — שמואל (שמואל א', שמואל ב')

מלכים (מלכים א', מלכים ב')

ירמיה' — יחזקאל — ישעיה' — תרי עשר

(תרי עשר : 1. הושע, 2. יואל, 3. עמוס, 4. עובדיה,

5. יונה, 6. מיכה, 7. נחום, 8. חבקוק, 9. צפניה,

10. חגי, 11. זכריה, 12. מלאכי)

כתובים

רות — תהלים — איוב — משלי — קהלת — שיר השירים

איכה — דניאל — אסתר — עזרא (עזרא, נחמיה')

דברי הימים (דברי הימים א', דברי הימים ב')

תורה שבעל פה

משנה

ששה סדרי משנה:

1. זרעים — 2. מועד — 3. נשים — 4. נזיקין

5. קדשים — 6. טהרות

ברייתא — תוספתא — מדרש

גמרא

תלמוד בבלי — תלמוד ירושלמי

נדפס בדפוס האחים גרויס

Printed in U.S.A. GROSS BROS. Printing Co. Inc.

עַל חוֹף הַיָּם.

הַגִּיעוּ יְמֵי הַטִּיץ הַחֲמִים.

אָבָא, אִמָּא, מֹשֶׁה, וְשָׂרָה יֵצְאוּ לַגּוֹר עַל חוֹף הַיָּם.

שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים סָגוּר בֵּית הַסֵּפֶר. שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים יַגּוּר מֹשֶׁה

עַל חוֹף הַיָּם. מֹשֶׁה כָּבֵר מִתְפַּלֵּל יָפָה יָפָה וּבְכֹל בֶּקֶר יִקַּח

לֹא מֹשֶׁה סְדוּרוֹ הַקָּטָן שֶׁקָּנָה לוֹ אָבִיו וַיִּתְפַּלֵּל לָדֹ.

מֹשֶׁה אֵינּוּ שׁוֹכֵחַ גַּם לְקַרְא וּלְכַתֵּב בְּכָל יוֹם.

אֵין מֹשֶׁה רוֹצֵה לְשַׁכַּח מֵה שֶׁלָּמַד כָּל הַשָּׁנָה.

ידיעות מדברי ימי ישראל

עשרה דורות מאדם ועד נח

לבריאת העולם

1.	אדם הראשון משנת 1 עד 930
2.	שת משנת 130 עד 1042
3.	אנוש משנת 235 עד 1140
4.	קינן משנת 325 עד 1235
5.	מהללאל משנת 396 עד 1290
6.	ירד משנת 460 עד 1422
7.	חנוך משנת 622 עד 987
8.	מתושלח משנת 687 עד 1656
9.	למך משנת 874 עד 1651
10.	נח משנת 1056 עד 2006

עשרה דורות מנח ועד אברהם

1.	שם משנת 1558 עד 2158
2.	ארפכשד משנת 1658 עד 2096
3.	שלח משנת 1693 עד 2126
4.	עבר משנת 1723 עד 2187
5.	פלג משנת 1757 עד 1996
6.	רעו משנת 1787 עד 2026
7.	שרוג משנת 1819 עד 2049
8.	נחור משנת 1849 עד 1997
9.	תרח משנת 1878 עד 2083
10.	אברהם משנת 1948 עד 2123